

Sygn. akt. III Kp 599/13

POSTANOWIENIE

4 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej – Joanna Kopczyńska

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Psie Pole z dnia 26 marca 2013 r. (data wpływu), sygn. akt 2 Ds. 2/13 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **Ł. G.**

na podstawie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **8 lipca 2013 r.** tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 10 stycznia 2013 roku, sygn. akt XII Kp 11/13 wobec **Ł. G.**, syna P. i R. z domu Ż., urodzonego (...) we W.

podejrzanego o to, że:

w nocy z 7/8 stycznia 2010 roku we W., działając w zamiarze pozbawienia życia C. P., wielokrotnie uderzał go po całym ciele, w tym po głowie: pięściami, metalową rurką, szklaną butelką, pufą, metalową szufelką powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w następstwie których doszło do jego zgonu

tj. o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej zastosował wobec **Ł. G.** środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchYLENIE bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zaś zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci: wyników oględzin, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, zeznań świadków, zgromadzonych w sprawie opinii biegłych, jak również częściowo wyjaśnień podejrzanego, w ocenie Sądu, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – Sąd musi podkreślić, że prawdopodobieństwo popełnienia przez **Ł. G.** zarzucanego mu czynu przy uwzględnieniu jego doniosłości, okoliczności popełnienia, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności, o której mowa w art. 258 § 2 k.p.k.

Z kolei waga postawionego zarzutu (podejrzanemu zarzucono popełnienie zbrodni z art. 148 § 1 k.k.) uzasadnia obawę, że w przypadku pozostawiania na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie.

Obawa podjęcia działań mających na celu destabilizowanie toczącego się postępowania jest tym bardziej realna, jeżeli zważy się na okoliczność, iż osoby występujące w niniejszym postępowaniu w charakterze świadków, znane są podejrzanemu.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec Ł. G. izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakichkolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

Nadto z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. uzyskanie opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej i techniki kryminalistycznej w celu ustalenia mechanizmu powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego, opinii daktyloskopijnej, opinii biologicznej, jak również opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczącej podejrzanego.

Zważyć również należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.